

ສົມມາສມພຖເທ ສາວຕຸດີໍ ວິຫວນເຕ, ໂສເຮຍທະເຄ ໂສເຮຍເສັງຈິປຸຕົໂ ເອເກັນ ສຫຍາເກນ ສທິ່ງ ສຸຂຍານເກ ນິລືທິຕຸວາ
ມහນຸຕນ ປົກວາເຣນ ນຫານຕຸຕາຍ ນຄຣາ ນິກຸ່ມີ ໃ

ຄົນແມ່ວິພະສັມມາສຳພູທ້ເຈົ້າ ປະທັບອູ້ອູ້ ໃນພະນັກງານຊື່ວ່າສາວຕຸດີໍ, ອ. ບຸຕຽບອອງເຄຣະຈຸ້ງຊື່ວ່າໂສໄຮຍະ ໃນພະນັກງານຊື່ວ່າ
ວ່າໂສໄຮຍະ ນັ້ນແລ້ວ ບນຍານນ້ອຍອັນສາຍ ກັບ ດ້ວຍສຫາຍ ດັ່ງນີ້ ອອກໄປແລ້ວ ຈາກພະນັກງານ ເພື່ອຕ້ອງການເກົ່ານ້ອມ
ດ້ວຍປົວວາ ໜູ້ໃໝ່ ໃ

ຕະລົມ ຂັນ ມາກຈຸຈາຍນຸຕຸໂຣ ໂສເຮຍທະເຄ ປິຜຸຕາຍ ປວລິຕຸກາມ ພທິນທະເຄ ສົງຂາງ ປາຮູປັດ ໃ

ໃນຂະນະ ນັ້ນ ອ. ພະເທະບູນຊື່ວ່າມທັກຈາຍນະ ເປັນຜູ້ໄດ້ເພື່ອອັນເຂົ້າໄປ ສູ່ພະນັກງານຊື່ວ່າໂສໄຮຍະ ເພື່ອກຳນົດໜ້າວ (ເປັນ)
ຢ່ອມທີ່ມ ທຶ່ງຜ້າສັງຂາງ ໃນກາຍນອກແຫ່ງພະນັກງານ ໃ

ເມືອງສຸກ ຈ ສຸວັນທະນຸນຸ່ມ ລົງວ່າ ໃ

ກົດ ລົງວ່າ ຂອງພະເທະບູນ ເປັນລົງວ່າມີວຽກຮະເພີຍດັ່ງວຽກຮະແໜ່ງທອງ (ຢ່ອມເປັນ) ໃ

ໂສເຮຍເສັງຈິປຸຕົໂ ຕຳ ທີ່ສຸກ ຈິນເຕີລີ “ອໂທ ວຕ ອຍໍ ເຕໂຣ ມມ ກະລິຍາ ກະເວຍຍ, ມມ ວ ກະລິຍາ ສົ່ງວຽກໂນ
ເອຕສຸກ ສົ່ງວຽກໂນ ວິຍ ກະເວຍຍາຕີ ໃ

ອ. ບຸຕຽບອອງເຄຣະຈຸ້ງຊື່ວ່າໂສໄຮຍະ ເທັນແລ້ວ (ທຶ່ງພະເທະບູນ) ນັ້ນ ຄິດແລ້ວ ວ່າ “ໂອທນວ ອ. ພະເທະບູນ ນີ້ ເປັນກະລິຍາ ຂອງເຮົາ
ເປັນເປັນ ພົບ ຢີ້ວ່າ ອ. ວຽກຮະແໜ່ງລົງວ່າ ຂອງກະລິຍາ ຂອງເຮົາ ເປັນວຽກກະວຽກຮະແໜ່ງລົງວ່າ (ຂອງພະເທະບູນ) ນັ້ນ ພົບເປັນ”
ດັ່ງນີ້ ໃ

ຕະລົມ ຈິນຕິຕິມຕຸເຕເຍວ, ປຸຣີສິລິງຄຳ ອນຕຽບ, ອິຕຸຕິລິງຄຳ ປາຈຸຣໂໂລສ ໃ

(ຄົນແມ່ວິເຫຼຸດ) ເປັນແຫ່ຕຸສັກວ່າ (ອັນບຸຕຽບອອງເຄຣະຈຸ້ງ ນັ້ນ) ຄິດແລ້ວນັ້ນທີ່ຢູ່ (ມື້ອູ້), ອ. ເພົມແກ່ງບຸຮູ້ (ຂອງບຸຕຽບອອງເຄຣະຈຸ້ງ)
ນັ້ນ ທ່ານໄປແລ້ວ, ອ. ເພົມແກ່ງທຸງ ໄດ້ສື່ປ່າກຸງແລ້ວ ໃ

ໄສ ລູ້ມາໂນ ຍາກາ ໂອຮູ່ທ ປລາຍ ໃ

(ອ. ບຸຕຽບອອງເຄຣະຈຸ້ງ ນັ້ນ ລະວາຍອູ້ ລົງແລ້ວ ຈາກຍານນ້ອຍ ທີ່ໄປແລ້ວ ໃ

ປົກໂອນ ຕຳ ອສບຸຫານຸໂຕ “ກິມເຕ ກິມຕຸນຸຕີ ອາຫ ໃ

ອ. ຊົນຜູ້ເປັນປົວວາ ໂມ່ວັ້ນພົມອູ້ (ທຶ່ງບຸຕຽບອອງເຄຣະຈຸ້ງ) ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ເຫຼຸດ) ນັ້ນ ອະໄວ, (ອ. ເຫຼຸດ) ນັ້ນ ອະໄວ” ດັ່ງນີ້
ໆ

ສາມີ ຕກກຸສີລມຄຸດ ປົງປັບປຸງ ໃ

(ອ. ທຸງ) ແມ່ນັ້ນ ດຳເນີນໄປແລ້ວ ສູ່ທັກການເປັນທີ່ໄປສູ່ເມືອງຕັກສິລາ ໃ

ສຫຍໂກປີສູສາ ອົໂຕ ຈົໂຕ ຈ ວິຈິຕວາປີ ນາທຸກສ ແ

ແມ້ວ. ສຫຍ (ຂອງໜູງ) ນັ້ນ ແມ່ເຖິງໄປແລ້ວ ຂ້າງນີ້ດ້ວຍ ຂ້າງນີ້ດ້ວຍ ໄນໄດ້ ເທັນແລ້ວ ແ

ສຸພເພ ນາຍີຕວາ ເຄີ່ມ ອຄມສູ; “ກໍາເ ເສຸງຈືປຸຕົຕົ ຖຸຕະເ, “ນາຕວາ ອາຄໂຕ ກວິສສຕືຕິ ມະນຸມາທັດ ວິທີສູ ແ

(ອ. ຊນ ທ.) ທັ້ງປ່ວງ ອາບແລ້ວ ໄດ້ໄປແລ້ວ ສູເວືອນ, (ຄວັນເມືອຄຳ) ວ່າ “ອ. ບຸຕຽອງເສຣ່ງສູ (ໄປແລ້ວ) (ຜ. ທີ່) ໄທ່ນ” ດັ່ງນີ້ (ອັນຊນ ທ.) ກລ່ວແລ້ວ, (ອ. ຊນ ທ. ເກລ່ານັ້ນ) ກລ່ວແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ເຮາ ທ.) ລຳຄັ້ງແລ້ວວ່າ (ອ. ບຸຕຽອງເສຣ່ງສູ) ເປັນຜູ້ອັບແລ້ວຈຶ່ງ ມາແລ້ວ ຈັກເປັນ” ດັ່ງນີ້ ດັ່ງນີ້ ແ

ອັນຊສ ມາຕາປີຕໂຮ ຕຕູຕ ຕຕູຕ ປຣີຢີຕວາ ອປສນຸຕາ ໂຮທວາ ປຣີທວີຕວາ “ມໂຕ ກວິສສຕືຕິ ມຕກກາຕຸຕໍ່ ອທິສູ ແ

ຄວັນນີ້ ອ. ມາຮາແລະປິດ ທ. (ແກ່ບຸຕຽອງເສຣ່ງສູ) ນັ້ນ ແສວງທາແລ້ວ (ໃນທີ່) ນັ້ນ ນັ້ນ ໄນເທັນໂອຢູ່ ຮັ້ງໄກ້ແລ້ວ ຄວ່າຄວາມ ແລ້ວ ໄດ້ຄວາຍແລ້ວ ຜຶ່ງກັດເພື່ອບຸດຄລູ້ຕ້າຍແລ້ວ (ດ້ວຍຄວາມລຳຄັ້ງ) ວ່າ “ອ. ບຸຕຽອງເສຣ່ງສູ (ອ. ເຮາ ທ.) ເປັນຜູ້ຕ້າຍແລ້ວ ຈັກເປັນ” ດັ່ງນີ້ ແ

ສາ ເອກ ຕກຸກສີລາມີສູຕວາທີ່ ທີ່ສູວາ ຍານກຳ ປຈຸນໂຕ ປຈຸນໂຕ ອນຸພනຸທີ ແ

(ອ. ໜູງ) ນັ້ນ ເທັນແລ້ວ ຜຶ່ງກັດເພື່ອບຸດຄລູ້ຕ້າຍແລ້ວ (ດ້ວຍຄວາມລຳຄັ້ງ) ວ່າ “ອ. ບຸຕຽອງເສຣ່ງສູ ດັ່ງນີ້ ດັ່ງນີ້ ແ

ອັນ ນຳ ມນຸສູສາ ທີ່ສູວາ “ອມທາກ ຍານກສູສ ປຈຸນໂຕ ປຈຸນໂຕ ອາຄຈຸນສີ, ມຍ ‘ກສເສສາ ທາຮິກາຕິ ຕໍ່ ນ ຜ່ານມາຕີ ວິທີສູ ແ

ຄວັນນີ້ ອ. ມນຸໜ່ຍ ທ. ເທັນແລ້ວ (ຂຶ້ງໜູງ) ນັ້ນ ກລ່ວແລ້ວ ວ່າ “ອ. ທ່ານ ຍ່ອມມາ ຂ້າງໜັງ ຂ້າງໜັງ ແທ່ງຍານນ້ອຍ ພອງເວົາ ທ., ອ. ເຮາ ທ. ຍ່ອມໄໝ້ ຜຶ່ງທ່ານ ວ່າ ‘ອ. ໜູງ’ ນັ້ນ ເປັນເຕັກຫຼູງ ພອງໄຕຣ (ຍ່ອມເປັນ) ດັ່ງນີ້ ດັ່ງນີ້ ແ

“ລາມີ ຕຸມເທ ອູ້ຕໂໂນ ຍານກຳ ປາເຊາ, ອທ່ານ ປາສາ ຄມິສສາມີຕິ ຄຈຸນນຸຕີ (P153) ຄຈຸນນຸຕີ ອັງຄຸລິມຸຖືກໍ ທວາ ເອກສົມີ ຍານເກ ໂອກລຳ ກາເຣລີ ແ

(ອ. ໜູງ ນັ້ນ ກລ່ວແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ນາຍ ອ. ທ່ານ ທ. ຈົງຂັ້ນໄປ ຜຶ່ງຍານນ້ອຍ ພອງຕະ, ອ. ດີຈັນ ຈັກໄປ ດ້ວຍເທົ່າ” ດັ່ງນີ້ ໄປອຢູ່ ໄປອຢູ່ ໄກ້ແລ້ວ ຜຶ່ງແຫວນທີ່ນີ້ມີອ (ຢັ້ງບຸດຄລ) ໄກ້ກະທຳແລ້ວ ຜຶ່ງໂຄກສ ໄນຍານນ້ອຍ ດັ່ງນີ້ ແ

ມນຸສູສາ ຈິນຕູຍືສູ “ຕກຸກສີລັນຄຣ ອມທາກ ເສຸງຈືປຸຕົສູ ກຣີຢາ ນຕົຕົ, ມຍ ຕສສ ອາຈິກີ່ສູສາມ, ມາປັນຄາກໂຣໂນ ກວິສສຕືຕິ ແ

ອ. ມນຸໜ່ຍ ທ. ດີດແລ້ວ ວ່າ “ອ. ກວຣຢາ ແກ່ບຸຕຽອງເສຣ່ງສູ ພອງເວົາ ທ. ໃນພຣະນຄຣ໌ວ່າຕັກລິລາ ຍ່ອມໄໝ້, ອ. ເຮາ ທ. ຈັກບອກ (ແກ່ບຸຕຽອງເສຣ່ງສູ) ນັ້ນ, ອ. ເຄຣືອງປຣະນາກການອັນໄໝ່ ຈັກມີ ແກ່ເວົາ ທ.” ດັ່ງນີ້ ແ

ເຕີ ດນຖາວາ “ສາມີ ອມເໜີ ຕຸມທາກໍ ອິຕຸລືຣູຕັນໆ ອານີຕະນຸຕີ ໃ

(อ. มณฑลย์ ท.) เหล่านั้น ไปแล้ว (กล่าวแล้ว) ว่า “ข้าแต่นาย อ. รัตนะคือทูปิง อันเรา ท. นำมายแล้ว เพื่อท่าน” ดังนี้ ฯ

ໂສ ສູງວາ ຕໍ່ ປກໂຄສະເປດວາ ອຕຸຕົນ ວຍານຫຼັງປີ ອກົງຮູປີ ປາສາທິກ ທີສ່ວາ ອຸປັປນຸລືເມໂທ ອຕຸຕົນ ເຄເທ ອກລີ ໃ

(อ. บุตรของเครชชี) นั่น พังแล้ว (ยังบุคคล) ให้เรียกมาแล้ว (ซึ่งทูป) นั่น เห็นแล้ว (ซึ่งทูป นั่น) ผู้ยังความเลื่อมใสให้เกิด ผู้มีรูปงาม ผู้สมควรแก้วัย ของตน ผู้มีความรักอันเกิดขึ้นแล้ว ได้กระทำแล้ว ในเรือน ของตน ฯ

បុរិសា ឬ អិច្ចិយ៍ អិច្ចិយ៍ វា បុរិសា អភិបុរិបុរិ នាម នទី ៤

ຈົງຂອງຢູ່ ວ. ບຸຮູ້ທ. ຂຶ້ວ່າ ຜູ້ມີເຄຍເປັນຫຼົງເປັນແລ້ວ ທີ່ວິວ ທີ່ວິວ ວ. ຫຼົງທ. ຂຶ້ວ່າ ຜູ້ມີເຄຍເປັນບຸຮູ້ເປັນແລ້ວ ຍ່ອມໄມ້ມີ

បុរីសា ិ ប្រលេត ពារេស ធមុជិវិទ្យាតា កាល កាត់ ធមុជា ធមុនិ វសនាពន្លាសានិ និរយៈ ប្រិទ្យា មនុស្សសាទី ភាគចុំនុោត
ធមុជាបារិភាគសេត់ ឯុទ្ធកិវាហ៍ អាបុរិយានិ ។

เพราะว່າ ອ. ບຽງ ທ. ປະເທດຕີລ່ວງແລ້ວ ໃນທາງ ທ. (ຂອງບຽງ) ອື່ນ ກະທຳແລ້ວ ຜົ່ງກາລະ ໄກສິມແລ້ວ ໃນຮາກ ລື້ນແລ້ນແຫ່ງປີ
ທ. ມາກ ເນື້ອມາ ສູ່ຈຸຕິແຫ່ງມານຸ່ງຍົດ ຢ່ອມເລີ່ມທີ່ ຜົ່ງຄວາມເປັນແຫ່ງຫຼຸງ ໃນຮ້ອຍແຫ່ງອັຕກາພ ພ

ឧណនុញ្ញទេវិភាគ កប្បបតសអសសុវិទ្ធរាមី វិឱយសាត្រូក សំសាន់ សំសរុណុច កោកសមី ឬទុពាណាព កម្មារក្សាល និឱិុបទុច
ប្រាករកមំ កតុវា និរើយ បិតុវា បក្សការាលេន ឈុទុសសុ ឬទុពាណាពសុ បុរីសសុ បាហបិរារិកា ឬទុនី ឬទុលិ,
សព្វតសុ ឬទុពាណាពសុ វិឱយុទ្ធរនា បាបុណិ ។

แม้ ๐. พระ Reese ชื่อว่า อาณนท์ ผู้มีภาระมีอันให้เต็มแล้วสิ่งแวดล้อมแห่งกับ ผู้เป็นอริยสาก ห้องเกี่ยวไปอยู่ ในสงสาร บังเกิด
แล้ว ในตระกูลแห่งช่างทอง ในอัตภาพ หนึ่ง กระทำแล้ว ซึ่งกรรมคืออันควบหาซึ่งทาระของบุรุษอื่น ไม่มีแล้ว ในแรก เป็น
หญิง ผู้บำเรอซึ่งเท้า ของบุรุษ ได้เป็นแล้ว ในอัตภาพ ท. ลิบลี่ เพราะผลอันสุกแล้วอันเหลือลง ถึงแล้ว ซึ่งการถอนขึ้นซึ่ง
พีช ไม่ถูกตัวภาพ ท. เจ็ด ๑

ອົຕຸໂຄົຍ ປນ ທານາທີ່ນີ້ ປຸ່ມວານີ ກຕຸວາ ອົຕຸໂຄົງເວລ ລະຫຸ່ທີ່ ວິວາເຊຕຸວາ “ອີໍ່ ໂນ ປຸ່ມຄົ່ນ ບຸ້ຮັສຕຸຕກກ່າວ່ ປັບປຸງກາຍ ສ່ວນຕຸຕຸ້ຕີ ຈີຕຸຕຳ ອົບຢູ່ຈົບຕຸວາ ກາລ່ ກຕຸວາ ບຸ້ຮັສຕຸຕກກ່າວ່ ປັບປຸງການຸ້ຕີ ໃນ

ส่วนว่า อ. หญิง ท. กระทำแล้ว ซึ่งบุญ ท. มีท่านเป็นต้น ยังความพอใจ ในความเป็นแห่งหญิง ให้คลายแล้ว อธิษฐาน
แล้ว ซึ่งจิต ว่า “อ. บุญ ของเรา ท. นี้ ลงเป็นไปพร้อม เพื่อันได้เฉพาะ ซึ่งอัตภาพแห่งบุรุษ” ดังนี้ กระทำแล้ว ซึ่งการ
ยกกลับได้ ซึ่งอัตภาพแห่งบุรุษ ๆ

ปติเทวตา หตุ瓦 สามิสุมมาปภิปตติวเสนาปี บริสตตภาว ปฏิลักษณเตา ฯ

(อ. หอยิง ท. เหลาลี่นัน) เป็นผู้มีผัวเพียงดังเทวดา เป็น ย่อมกลับไปได้ ซึ่งอัตภาพแห่งบุรุษ แม้ด้วยอำนาจแห่งการปฏิบัติโดยชอบในส่วนหนึ่งที่ยว่า ๆ

ອຍຄຸຈ ເສງູຈີປຸຕູໂຕ ເຕເຣ ອໂນໂສ ຈິຕຸຕໍ ອຸປປາເທຕວາ ອົມຄຸນື່ຍາວ ອຕຕກາວ ອົຕຸຖືກາວ ປົກລົງ

ສ່ວນວ່າ ອ. ບຸຕຽອງເຄຣະຊື້ ນີ້ ຍັງຈີຕ ໄທເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ໃນພຣະເຣະ ໂດຍອຸນາຍໄມ່ແຍບຄາຍ ກລັບໄດ້ແລ້ວ ຜຶ່ງຄວາມເປັນແທ່ງຫຍຸງ
ໃນອັຕກາພ ນີ້ແນ່ທີ່ຢາວ ແລ້ວ ພົມສຸກ ດັ່ງນີ້

ຕກກລືລາຍ ເສງູຈີປຸຕູເຕັນ ສທຸນີ ສໍາສັນນຸວຍ ປນສຸກ ກຸຈົນຍ ຄພໂນ ປົກລົງຈາລີ ແລ້ວ ພົມສຸກ ດັ່ງນີ້

ກ. ລັດວັນຍຸເກີດແລ້ວໃນຄຣວ ຕັ້ງອູ້ເພາະແລ້ວ ໃນທົ່ວງ (ຂອງຫຍຸງ) ນັ້ນ ເພຣະວາຄ້ຍ ຜຶ່ງຄວາມອູ້ຮ່ວມ ກັບ ດ້ວຍບຸຕຽອງ
ເຄຣະຊື້ ໃນພຣະນຄຣ໌ຂໍອວ່າຕັກລືລາ ແລ້ວ ພົມສຸກ ດັ່ງນີ້

ສາ ທລມາສຈາຍນ ປຸຕູຕໍ ລົງທຸວາ ຕລສ ປກສາ (**P154**) ຄມນກາເລ ອປຣີ ປຸຕູຕໍ ປົກລົງ ເວມສຸກ ກຸຈົນຍ ຖະນາ
ເຫຼວ ປຸຕູຕາ ອເຫສຸ, ໂສເຮຍທຸເຄຣະ ຕໍ ປົກຈ ນິພຸຕູຕາ ເຫວີຕ ຈຕຸຕາໂຣ ປຸຕູຕາ ອເຫສຸ ແລ້ວ ພົມສຸກ ດັ່ງນີ້

(ອ. ຫຍຸງ) ນັ້ນ ໄດ້ແລ້ວ ຜຶ່ງບຸຕຽ ໂດຍອັນລ່ວງໄປແທ່ງເດືອນລົບ ໄດ້ເລີພາແລ້ວ ຜຶ່ງບຸຕຽ ແມ່ວັ້ນອີກ ໃນກາລເປັນທີ່ໄປ ດ້ວຍເຫຼວ
(ແທ່ງບຸຕຽ) ນັ້ນ, ອ. ບຸຕຽ ທ. ສີ ຄື ອ. ບຸຕຽ ທ. ສອງ ຜູ້ອູ້ແລ້ວ ໃນທົ່ວງ (ຂອງຫຍຸງ) ນັ້ນ ໄດ້ມີແລ້ວ, (ອ. ບຸຕຽ ທ.) ສອງ
ຜູ້ວາຄ້ຍ (ຜຶ່ງຫຍຸງ) ນັ້ນ ແລ້ວຈຶ່ງປັກເກີດແລ້ວ (ໄດ້ມີແລ້ວ) ໃນພຣະນຄຣ໌ຂໍອວ່າໂສໄຮຍະ ໄດ້ມີແລ້ວ ດ້ວຍປະກາດນີ້ ແລ້ວ ດ້ວຍປະກາດນີ້ ແລ້ວ

ຕໍ່ສົມ ກາເລ ໂສເຮຍທຸເຄຣໂຕ ໂຍ ຕສສ ສຫຍໂກ ເສງູຈີປຸຕູໂຕ ໂສ ປນຈທີ ສກູ້ສເຕທີ ຕກກລືລຳ ດນຕຸວາ ສຸຂຍານເກ
ນິສິນໂນ ນຄຣ ປາວີລີ ແລ້ວ ພົມສຸກ ດັ່ງນີ້

ໃນກາລ ນັ້ນ ອ. ບຸຕຽອງເຄຣະຊື້ ຜູ້ເປັນສຫຍ (ຂອງຫຍຸງ) ນັ້ນ ໄດ, (ອ. ບຸຕຽອງເຄຣະຊື້) ນັ້ນ ໄປແລ້ວ ສູ່ພຣະນຄຣ໌ຂໍອວ່າຕັກລືລາ
ດ້ວຍຮ້ອຍແທ່ງເກວີຍນ ທ. ທ້າ ຈາພຣະນຄຣ໌ຂໍອວ່າໂສໄຮຍະ ນັ້ນແລ້ວ ບນຍານນ້ອຍອັນສບາຍ ໄດ້ເກົ່າໄປແລ້ວ ສູ່ພຣະນຄຣ ແລ້ວ

ອຕ ນຳ ສາ ອຸປປາສາຫຕເລ ວາຕປານ ວິວິທຸວາ ອນຕຣີ ໂວໂລກຍມານາ ຈິຕາ ທິສຸວາ ຕໍ ສົມຫານິທຸວາ ທາລີ
ເປັນສາຫຕເລ ຕໍ ປກໂກສາເປັນສາຫຕເລ ມາຫາຕເລ ນີ້ທີ່ກຳນົດ ມາຫາຕເລ ມາຫາຕເລ ມາຫາຕເລ ມາຫາຕເລ ມາຫາຕເລ

ຄຣັງນັ້ນ (ອ. ຫຍຸງ) ນັ້ນ ເປີດແລ້ວ ຜຶ່ງຂ່ອງເປັນທີ່ດີມກິນຂ່ອງລມ ຍືນແລດູອູ້ແລ້ວ ຜຶ່ງຮະຫວາງແທ່ງການ ທີ່ພື້ນໄນເບື້ອງບນແທ່ງ
ປຣາສາ ເທິນແລ້ວ (ຜຶ່ງບຸຕຽອງເຄຣະຊື້) ນັ້ນ ຮັ້ງວ້ອມແລ້ວ (ຜຶ່ງບຸຕຽອງເຄຣະຊື້) ນັ້ນ ສັງໄປແລ້ວ ຜຶ່ງທາລີ (ຍັງທາລີ) ໄທ້ເຮີຍກ
ມາແລ້ວ (ຜຶ່ງບຸຕຽອງເຄຣະຊື້) ນັ້ນ (ຍັງບຸຕຽອງເຄຣະຊື້) ໄທ້ນັ້ນແລ້ວ ບນພື້ນອັນໄໝ່ ໄດ້ກະທຳແລ້ວ ຜຶ່ງລັກກາຮະແລ້ວມ້ານະ
ອັນໄໝ່ ແລ້ວ ພົມສຸກ ດັ່ງນີ້ ແລ້ວ ພົມສຸກ ດັ່ງນີ້ ແລ້ວ ພົມສຸກ ດັ່ງນີ້ ແລ້ວ ພົມສຸກ ດັ່ງນີ້

ອຕ ນຳ ໂສ ອາທ “ກາຖາທ ຕຸວໍ ອົບຕີ ບຸພຸພ ອມເທິ ນ ທິງຈົບປຸພາ, ອຕ ຈ ປນ ໂນ ມහນຸຕ ສກກາຮ ກໂຮສີ;
ໜານລີ ຕຸວໍ ອມເທິ ແລ້ວ ພົມສຸກ ດັ່ງນີ້

ຄຣັງນັ້ນ (ອ. ບຸຕຽອງເຄຣະຊື້) ນັ້ນ ກລ່ວແລ້ວ (ກະຫຍຸງ) ນັ້ນ ວ່າ “ດູກອ່ອນນາງຜູ້ຈົງຢ ອ. ເຮອ ເປັນຜູ້ອັນເຮົາ ທ. ເທິນແລ້ວໃນກ່ອນ
(ຍ່ອມເປັນ) ໃນກາລກ່ອນ (ແຕ່ກາລ) ນີ້ ທາມີໄດ້ ກົລ (ຄຣັງມີເຄວາມເປັນ) ອຍ່າງນັ້ນ (ມື້ອູ້), (ອ. ເຮອ) ຍ່ອມກະທຳ ຜຶ່ງລັກກາຮະ
ອັນໄໝ່ ແກ່ເຮົາ ທ., ອ. ເຮອ ຍ່ອມຮູ້ຜຶ່ງເຮົາ ທ. (ຫົກອົບ)” ດັ່ງນີ້ ແລ້ວ ພົມສຸກ ດັ່ງນີ້ ແລ້ວ ພົມສຸກ ດັ່ງນີ້

“ອາມ ສາມີ ຜານາມີ, ນັ້ນ ຕຸມເທ ໂສເຮຍທຸເຄຣະຕຸຖາ ປິໂຕ ຊ

(ອ. ໜູ້ ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ນາຍ ຈະ, (ອ. ດິຈັນ) ຍ່ອມຮູ້, ອ. ທ່ານ ທ. ເປັນຜູ້ອູ້ຢູ່ໃນພະນັກງານຂ່ອງລາສີໄຮຍໂດຍປັດທິ
(ຍ່ອມເປັນ) ມີໃໝ່ທີ່ຮູ້” ດັ່ງນີ້ ຊ

“ອາມ ກາຖເທີ ຊ

(ອ. ບຸຕົຮຂອງເຄຣະຈື້ ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ດູກ່ອນນາງຜູ້ເຈີບູ ເອ (ອ. ອຍ່າງນັ້ນ)” ດັ່ງນີ້ ຊ

ສາ ມາຕາປີຕຸນຄຸຈ ກວຽຍ ຈ ປຸຕົຕານຄຸຈ ອໂຮຄກວ່າ ປຸຈຸນີ ຊ

(ອ. ໜູ້ ນັ້ນ ຕາມແລ້ວ ຂຶ້ງຄວາມທີ່ແທ່ງມາຮາດແລະປົດາ ທ. ດ້ວຍ ແທ່ງກරຍາດ້ວຍ ແທ່ງບຸຕົ ທ. ດ້ວຍ ເປັນຜູ້ມີໂຮຄທາມີໄດ້ ຊ

ອີຕົໂຣ “ອາມ ກາຖເທ ອໂຮຄາຕີ ວ່າວ່າ “ອມມີ ຜານາລີ ຕຸວ່າ ເອເຕີ ອາຫ ຊ

(ອ. ບຸຕົຮຂອງເຄຣະຈື້) ນອກນີ້ ກລ່າວແລ້ວ ວ່າ “ດູກ່ອນນາງຜູ້ເຈີບູ ເອ, (ອ. ທ່ານ ທ. ເຫັນນັ້ນ) ເປັນຜູ້ມີໂຮຄທາມີໄດ້ (ຍ່ອມເປັນ)”
ດັ່ງນີ້ ກລ່າວແລ້ວ ວ່າ “ດູກ່ອນແມ່ ອ. ເຮືອ ຍ່ອມຮູ້ (ຊື່ທ່ານ ທ.) ເຫັນນັ້ນ (ຫົວ້ວ)” ດັ່ງນີ້ ຊ

“ອາມ ສາມີ ຜານາມີ, ເຕັ້ນ ເອໂກ ປຸຕົໂຕ ອຕົຖື, ໂສ ກທນີ ຊ

(ອ. ໜູ້ ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ນາຍ ຈະ, (ອ. ດິຈັນ) ຍ່ອມຮູ້, ອ. ບຸຕົ ດັນທີ່ (ຂອງທ່ານ ທ.) ເຫັນນັ້ນ ມີອູ້, (ອ. ບຸຕົ)
ນັ້ນ (ໄປແລ້ວ) ລົ ທີ່) ໄໝນ” ດັ່ງນີ້ ຊ

“ກາຖເທ ເອຕໍ ມາ ກເຄລີ; ມຍໍ ເຕັນ ສທຸທີ ເອກທິວລໍ ສຸຂຍານແກ ນິລືທິຕຸວາ ນໍາຫຍິຕຸ ນິກຸ່ານຸຕາ ແວສສ ດຕື່ ຜານາມ,
ອີຕົ ຈິຕົ ຈ ວິຈິຕຸວາ ຕໍ ອທິສຸວາ ມາຕາປີຕຸນ ອາໂຈຍມຸຫາ, ເຕີສສ ໂຮທິຕຸວາ ກນຸທິຕຸວາ ເປັດກິຈົ່າ ກົງສູຕີ ຊ

(ອ. ບຸຕົຮຂອງເຄຣະຈື້ ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ດູກ່ອນນາງຜູ້ເຈີບູ ອ. ເຮືອ ອຍ່າກລ່າວຄື່ງແລ້ວ (ຊື່ບຸຕົຮຂອງເຄຣະຈື້) ນັ້ນ, ອ. ເຮົາ ທ.
ນັ້ນແລ້ວ ບ່ານຍານນ້ອຍອັນສປາຍ ກັບ (ດ້ວຍບຸຕົຮຂອງເຄຣະຈື້) ນັ້ນ ອອກໄປແລ້ວ ເພື່ອອັນອາບ ໃນວັນທີ່ນີ້ ຍ່ອມໄມ່ຮູ້ນັ້ນເທິຍວ
ຂຶ້ງທີ່ເປັນທີ່ໄປ (ແທ່ງບຸຕົຮຂອງເຄຣະຈື້) ນັ້ນ, (ອ. ເຮົາ ທ.) ເທິຍວໄປແລ້ວ ຂ້າງນີ້ດ້ວຍ ຂ້າງນີ້ດ້ວຍ ໄມ່ເຫັນແລ້ວ (ຊື່ບຸຕົຮຂອງເຄຣະຈື້)
ນັ້ນ ບອກແລ້ວ ແກ່ມາຮາດແລະປົດາ ທ., (ອ. ມາຮາດແລະປົດາ ທ.) ແມ້ເຫັນນັ້ນ ຮັ້ງໄໜ້ແລ້ວ ຄ່າໆຄວາມແລ້ວ ກະທຳແລ້ວ
ຂຶ້ງກິຈພື້ນບຸດຸຄລູ້ລັ້ງໄປແລ້ວ (ແກ່ບຸຕົຮຂອງເຄຣະຈື້) ນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ຊ

“ອໍາ ໂສ ສາມີຕີ ຊ

(ອ. ໜູ້ ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ນາຍ (ອ. ບຸຕົຮຂອງເຄຣະຈື້) ນັ້ນ ດື່ອ ອ. ດິຈັນ” ດັ່ງນີ້ ຊ

“ອເປີ ກາຖເທ, ກື ກເຄລີ, ມຢໍທໍ ສຫາຍໂກ ແກ່ງມາໂຮ ວິຍ ໂກຕີ, ເອໂສ ບຸຣິໂລຕີ ຊ

(ອ. ບຸຕົຮຂອງເຄຣະຈື້ ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ດູກ່ອນນາງຜູ້ເຈີບູ (ອ. ເຮືອ) ຈົງໜີກິປີ, (ອ. ເຮືອ) ຍ່ອມກລ່າວ (ຊື່ຄຳ) ອະໄຮ,
ອ. ສຫາຍ ພອງເຮົາ ຍ່ອມງາມ ຖາກະ ອ. ກຸມາຮແທ່ງເທິບ, (ອ. ສຫາຍ ພອງເຮົາ) ນັ້ນ ເປັນບຸຊຸ່າ (ຍ່ອມເປັນ)” ດັ່ງນີ້ ຊ

“ໂທຸ ສາມີ, ອໍທ ໄສຕີ ໆ

(ອ. ໜູ້ນັ້ນ ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ນາຍ (ອ. ເຫດຸນັ້ນ) ຈົງຢູ່ໄວ້, (ອ. ສຫາຍ ຂອງທ່ານ) ນັ້ນ ດື່ນ ດື່ນ” ດັ່ງນີ້ ໆ

ອຕ ນຳ “ອິທ ກີ ນາມາຕີ ໆ

ຄວັງນັ້ນ (ອ. ສຫາຍ ຕາມແລ້ວ) (ຊື່ໜູ້ນັ້ນ) ນັ້ນ ວ່າ “(ອ. ເຮືອງ) ນີ້ ຂໍອ ເປັນຍ່າງໄຣ (ຍ່ອມເປັນ)” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ຈຳທົວສຸດ ອູຍໂຍ ມທາກຈຸຈາຍນຸດເໂຣ ທິງໂລຣີ ໆ

(ອ. ໜູ້ນັ້ນ ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ໃນວັນນັ້ນ ອ. ພຣະເຕຣະຊື່ວ່າມທາກຈຸຈາຍນະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອັນທ່ານ ເທັນແລ້ວ (ຫົວ່ວ)” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ອາມ ທິງໂລຣີ ໆ

(ອ. ສຫາຍ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ເອົາ (ອ. ພຣະເຕຣະຊື່ວ່າມທາກຈຸຈາຍນະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອັນເຮົາ) ເທັນແລ້ວ” ດັ່ງນີ້ ໆ

(P155) “ອໍທ ອູຍ ມທາກຈຸຈາຍນຸດເໂຣ ໂອໂລເກຕຸວາ ‘ໂທ ວຕ ອູຍ ວ ເໂຣ ມມ ກວິຍາ ກວາຍຍ, ເອຕສຸສ ວ ສົງວຽນໂໂນ ວິຍ ມມ ກວິຍາ ສົງວຽນໂໂນ ກວາຍຢາຕີ ຈິນຸຕີ; ຈິນຸຕີຕົກຂົນແຍວ ບຸຮຸລິລິງຄົ່ນ ອນຕຣາຍີ, ອິຕຸຕີລິງຄົ່ນ ປາຫຼາວີ; ອຕາທ ລຊ່າຍ ກສຸສຈີ ວຕຖ່ວ່າ ອສກຸດຸນິຕຸວາ ຕໂຕ ປລາຍຕຸວາ ອິຫາຄຕາ ສາມືຕີ ໆ

(ອ. ໜູ້ນັ້ນ ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ອ. ດື່ນ ແລ້ວ ຊຶ່ງພຣະເຕຣະຊື່ວ່າມທາກຈຸຈາຍນະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດືດແລ້ວ ວ່າ ‘ໂທນອ ອ. ພຣະເຕຣະ ນີ້ ເປັນກຣຍາ ຂອງເຮົາ ພຶ້ງເປັນ ຫົວ່ວ ອ. ວຣະນະແທ່ງສົງວຽນ ຂອງກຣຍາ ຂອງເຮົາ ເປັນກວະວ່າວຽນນະ ແທ່ງສົງວຽນ (ຂອງພຣະເຕຣະ) ນັ້ນ ພຶ້ງເປັນ’ ດັ່ງນີ້, ອ. ເພົມແທ່ງບຸຮຸ່ງ ທາຍໄປແລ້ວ, ອ. ເພົມແທ່ງໜູ້ນັ້ນ ມີປາກັງແລ້ວ ໃໝຂອນນະ (ແທ່ງເຫດຸ ອັນດີຈັນ) ດືດແລ້ວນັ້ນທີ່ຢາ, ຂ້າແຕ່ນາຍ (ຄຣັນມື່ອຄວາມເປັນ) ອຢ່າງນັ້ນ (ມື່ອຢູ່), ອ. ດື່ນ ໄມ່ຈາແລ້ວ ເພື່ອອັນກລ່າວ ແກ້ໄຂ ແລ້ວ ເພື່ອອັນກລ່າວ ແກ້ໄຂ ແລ້ວ (ຈາກທີ່) ນັ້ນ ເປັນຜູ້ມາແລ້ວ (ໃນທີ່ ນີ້ (ຍ່ອມເປັນ)” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ໂທ ເຕ ກວິຍ ກມມ ກຕໍ, ກສຸມາ ມຍໍທ ນາຈິກຸໍ, ອປິຈ ປນ ເຕ ເໂຣ ຂມາປີໂຕຕີ ໆ

(ອ. ບຸຕຣາຂອງເສຣ່າ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ໂອ ອ. ກຣມ ອັນໜັກ ອັນເຂອ ກຣທາມແລ້ວ, (ອ. ເຮອ) ໄມ່ນັກແລ້ວ ແກ່ເຮົາ ເພຣະເຫດຸໄຣ, ກີ ອົກຍ່າງໜຶ່ງ ອ. ພຣະເຕຣະ ອັນເຂອ ໄທ້ອດໂທ່າຍແລ້ວ (ຫົວ່ວ)” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ນ ຂມາປີໂຕ ສາມີ, ຂານາລີ ປນ ຖວ່າ ‘ກທ ເໂຣຕີ ໆ

(ອ. ໜູ້ນັ້ນ ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ນາຍ (ອ. ພຣະເຕຣະ) (ອັນດີຈັນ) ໄມ່ໄທ້ອດໂທ່າຍແລ້ວ, ກີ ອ. ທ່ານ ຍ່ອມຮູ້ ວ່າ ‘ອ. ພຣະເຕຣະ (ຍ່ອມຢູ່) (ຄຣັນທີ່) ໄທ່າຍ’ (ດັ່ງນີ້ (ຫົວ່ວ))” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ອົມເນວ ນຄຮ ອຸປັນສຸລາຍ ວ ວ ຕີ ໆ

(ອ. ບຸຕຣາຂອງເສຣ່າ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ພຣະເຕຣະ) ເຂົ້າໄປອາຄີຍແລ້ວ ຊຶ່ງພຣະນຄ ນີ້ນັ້ນທີ່ຢາ ຍ່ອມຢູ່” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ສເຈ ປິນຫາຍ ຈຽນໂຕ ອີຫາຄຈຸເນຍ, ອໍທ ມມ ອຍບສຸ ກິກຂາທຳ ທເຫຍຍາມືຕີ ໆ

(ອ. ໜັງ ນັ້ນ ກລ່ວແລ້ວ) ວ່າ “ຄ້າວ່າ (ອ. ພຣະເຕຣະ) ເຖິວໄປອູ່ ເພື່ອກ້ອນຂ້າວ ພຶ່ມາ (ໃນທີ່) ນີ້ເຊື້ອ, ອ. ດິຈັນ ພຶ່ມວາຍ ຜົ່ງອາຫາດຄືອກິກຂາ ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂອງດິຈັນ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ເຕັນທີ ລື່ອໍ ສາກການ ກໂຮທີ, ອມທາກ ອຍບໍ ຂມາເປັນສາມາຕີ ໆ

(ອ. ບຸຕຣາອົງເຕຣະຈີ້ ກລ່ວແລ້ວ) ວ່າ “ຄ້າຢ່າງນັ້ນ (ອ. ເຮວ) ຈະກະທຳ ຜົ່ງລັກກາຮະ ພລັນ, (ອ. ເຮວ ທ.) ຍັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂອງເຮວ ທ. ຈັກໃຫ້ດ້ວຍໂທໝ່” ດັ່ງນີ້ ໆ

ໂສ ເດරສສ ວສໜ້າຈານໍ ດນັ້າທຸວາ ວນທິຕຸວາ ເຄກມນຸຕໍ ນີ້ລື່ອໂນ “ກະນຸເຕ ເສວ ມຍໍ ກິກໍ ດນັ້າທາຕີ ອາຫ ໆ

(ອ. ບຸຕຣາອົງເຕຣະຈີ້) ນັ້ນ ໄປແລ້ວ ສູ່ທີ່ເປັນທີ່ອູ່ ຂອງພຣະເຕຣະ ໄກວ່າແລ້ວ ນັ້ນແລ້ວ ຕະ ທີ່ສຸດລ່ວນຂ້າງໜີ້ ກລ່ວແລ້ວ ວ່າ “ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ເຈົ້າຢູ່ (ອ. ທ່ານ) ຂອງຈັບ ຜົ່ງກິກຂາ ຂອງກະຮົມ ໃນວັນພຽງ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ໜຸ້ ຖຸ໌ ເສູ້ຈົບປຸ່ຕຸຕ ອາຄນຸ້ໂກສີຕີ ໆ

(ອ. ພຣະເຕຣະ ກລ່ວແລ້ວ) ວ່າ “ດູກອ່ອນບຸຕຣາອົງເຕຣະຈີ້ ອ. ທ່ານ ເປັນຜູ້ຈົມາ ຍ່ອມເປັນ ມີໃໝ່ໂຮ່ວ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ກະນຸເຕ ມາ ອມທາກ ອາຄນຸ້ຕຸກກາວໍ ປຸ່ຈຸດ, ເສວ ເມ ກິກໍ ດນັ້າທາຕີ ໆ

(ອ. ບຸຕຣາອົງເຕຣະຈີ້ ນັ້ນ ກລ່ວແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ເຈົ້າຢູ່ (ອ. ທ່ານ) ຂອງຍອປາກາມ ຜົ່ງຄວາມທີ່ແທ່ງກະຮົມ ທ. ເປັນຜູ້ຈົມາ, (ອ. ທ່ານ) ຂອງຈັບ ຜົ່ງກິກຂາ ຂອງກະຮົມ ໃນວັນພຽງ” ດັ່ງນີ້ ໆ

ເຄໂຣ ອົບວາເສລີ ໆ

ອ. ພຣະເຕຣະ (ຍັງຄຳນິມນັດ) ໄທ້ຢູ່ທັບແລ້ວ ໆ

ເຄເຫີ່ມ ເດරສສ ມາຫາສາກາໂຣ ປັບປຸງຕົວ ໆ

ອ. ລັກກາຮະວັນໄໝ່ (ວັນໜັງ ນັ້ນ) ຕະເທີ່ມແລ້ວ ເພື່ອພຣະເຕຣະ ແມ່ນເຮືອນ ໆ

ເຄໂຣ ບຸນກິວເສ ຕໍ່ ເຄທ່າວກໍ ອຄມາລີ ໆ

ອ. ພຣະເຕຣະ ໄດ້ໄປແລ້ວ ສູ່ປະຕູແທ່ງເຮືອນ ນັ້ນ ໃນວັນຮູ່ຂຶ້ນ ໆ

ອຕ ນໍ ນີ້ກາເປັນທຸວາ ປັນເຕັນ ອາຫາເຮນ ປຣິວລິຕຸວາ ເສູ້ຈົບປຸ່ຕຸຕ ຕໍ່ ອິຕຸຕີ ດນັ້າທຸວາ ເດරສສ ປາກມູເລ ນີປຸ່ຈາເປັນທຸວາ “ກະນຸເຕ ມຍໍ ສາຫຍິກາຍ ຂມາຕີ ອາຫ ໆ

ຄົ້ນນັ້ນ ອ. ບຸຕຣາອົງເຕຣະຈີ້ (ຍັງພຣະເຕຣະ) ນັ້ນ ໄທ້ແລ້ວ ອັກຄາສແລ້ວ ດ້ວຍອາຫາຮ ອັນປະນິຕ ພາເອາແລ້ວ ຜົ່ງໜັງ ນັ້ນ (ຍັງໜັງ ນັ້ນ) ໄທ້ມອບລົງແລ້ວ ຕະ ທີ່ໄກລ້ແທ່ງເທົ່າ ຂອງພຣະເຕຣະ ກລ່ວແລ້ວ ວ່າ “ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ເຈົ້າຢູ່ (ອ. ທ່ານ) ຂອງອົດໂທໝ່ ແກ່ທຸນິ່ງສາຍ ຂອງກະຮົມ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ກີເມຕນຸຕີ ໆ

(ອ. ພຣະເກຣະ ກາລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ເທິງ) ນັ້ນ ອະໄວ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ອຍໍ ການເຕ ປຸພຸເພ ມຍໍໍ ປີຍສຫາຍໂກ ທຸດຕາ ຕຸມເທ ໂອໂລເກຕ້ວາ ເຂວ່າ ນາມ ຈິນເຕສີ; ອັດສັສ ປຸຮີສລິງຄຳ ອນຕຽາຍ, ອົຕຸລືລິງຄຳ ປາຕຸກວິ; ຂມຄ ການເຕຕີ ໆ

(ອ. ບຸຕຽບອົງເຈຣ່ອງ ກາລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ທ່ານຝູ້ຈົງຢູ່ (ອ. ບຸດຄລ) ນີ້ ເປັນສຫາຍຝູ້ເປັນທີ່ຮັກ ຂອງກະຮົມ ໃນກາລກ່ອນ ເປັນ ແລ້ດູແລ້ວ ຊື່ທ່ານ ດິດແລ້ວ ຂໍອ່ອຍ່າງນີ້, (ຄຣັນເມື່ອຄວາມເປັນ) ອ່າງນັ້ນ (ມືອຢູ່), ອ. ເພັດແທ່ງບຸຮູ່ຊ (ຂອງສຫາຍ) ນັ້ນ ທ້າຍໄປແລ້ວ, ອ. ເພັດແທ່ງທູ່ງ ມືປາກຸງແລ້ວ, ຂ້າແຕ່ທ່ານຝູ້ຈົງຢູ່ (ອ. ທ່ານ) ຂອງອົດໂທໜ່າ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ເຕັນທີ ອຸງົງທົດ, ຂໍາມື ໂວ ອໜຸຕີ ໆ

(ອ. ພຣະເກຣະ ກາລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຄ້າອ່າຍ່າງນັ້ນ (ອ. ທ່ານ ທ.) ຈົງລຸກຂຶ້ນ, ອ. ເຮາ ຍ່ອມອົດໂທໜ່າ ແກ່ທ່ານ ທ.” ດັ່ງນີ້ ໆ

ເຄຣນ “ຂໍາມືຕີ ຖຸຕຸມຕຸເບາງ, ອົຕຸລືລິງຄຳ ອນຕຽາຍ ໆ

(ຄຣັນເມື່ອຄຳ) ວ່າ “(ອ. ເຮາ) ຍ່ອມອົດໂທໜ່າ” ດັ່ງນີ້ ເປັນຄໍາສັກວ່າອັນພຣະເກຣະກາລ່າວແລ້ວນັ້ນເຖິງ (ມືອຢູ່), ອ. ເພັດແທ່ງທູ່ງ ທ້າຍໄປແລ້ວ ໆ

ປຸຮີສລິງຄຳ (P156) ປາຕຸກວິ ໆ

ອ. ເພັດແທ່ງບຸຮູ່ຊ ມືປາກຸງແລ້ວ ໆ